

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

tiam adhibeant, vt ne feminae secula-
res monialibus vestibus induta ad fu-
nus prodeant.

Decretum. XXXV.

Apostata iu-
ra sua exhi-
beant.

QVAM detestabile sit apostatarū
genus, vt pote cum homines sint, quos
voti fidem qua se Deo sanctè adstrinxerunt,
violare non puduerit; id cum ex pa-
trium sententijs, sacrosanctis Canonum
legibus, & summorum Pontificum, Mar-
tini Quinti in primis, & Pauli Quarti
constitutionibus, tum ex re ipsa atque
exitu intelligi licet: præsertim cum ne-
mo sit qui nesciat, quanta, & quam gra-
uia sint Ecclesie Dei per eos omni tem-
pore importata incommoda.

Cumq; ad nos perlatum sit, eos plerosq;
varijs confictis causis asseuerantes sibi
licere extra Monasteria que sui ordinis
sunt, degere; hosq; ipsos non modò in no-
stre & vrbs & diæcesis Ecclesijs diui-
na officia obire, sed etiam (id quod gra-
uissimum est) temeritate quadam addu-
ctos hoc impetrare ausos esse, vt sibi ec-
clesiastica beneficia, quibus etiam ani-
marum curatio inest, conferantur: nos
igitur vt hanc perniciosam hominum
pestem à nostre diæcesis finibus aliqua
intra ratione arceamus, vniuersis & sin-
gulis qui habitu ordinis sui deposito in
diæcesi nostra extra religionis sue Mo-
nasteria viuunt, hoc edicimus, vt men-
se postquam hæc decreta in lucem emis-
sa erunt, facultatem nobis ostendant at-
que exhibeant, qua sibi licere putent ab
ordinis sui Monasterijs abesse. Si qui
præterea ex his in nostra Ciuitate siue
diæcesi beneficium Ecclesiasticum obti-
nent, eo præscripto tempore illorum et-
iam beneficiorum quæ obtinent, titu-
los nobis exhibeant. Qui verò ad consti-
tutam diem hoc non præstiterint; i om-
nes tanquam veri apostatae, & ordinis
sui desertores, à nostre diæcesis finibus
nulla alia lata sententia statim exulent;
& si qui beneficia ecclesiastica obtinet,
illis ipso iure priuati sint.

Quòd si postea in nostra diæcesis fini-
bus comprehenduntur, graui illa apostata-
rum poena afficiantur, quæ summorum
Pontificum sanctionibus contra eos con-
stituta est.

Decretum. XXXVI.

ECCLESIA RVM Rectores ne
Ecclesiasticorum prædiorum arbores ce-
dant, nisi quæ cæduæ sunt. si tamen vlti-
mè venerit, vt alias arbores nõ cæduas, vel
ad ecclesiam, vel ad ecclesiasticas ædes
sarcindas restituenda sive, aut aliam ob
causam cædi oporteat; tunc facultate
prius à nobis scripto impetrata, id ab ip-
sis fieri liceat.

Arbores in
prædijs ec-
clesiasticis
ne licentia
ne cædatur

Decretum. XXXVII.

NE MO est qui nesciat, quam gra-
ue peccatum sit, bona cuiusvis generis,
fructus, emolumenta, ceteraque eiusmo-
di, quæ Ecclesijs pijsq; loci debentur, per
vim aut fraudem occupare. Vt igitur ab
hoc nefario sacrilegio penæ grauitate
homines deterreantur, & qui sibi huius
criminis conscij sunt, quò grauioribus
penæ vinculis se adstrictos vident, ma-
iori cura maioriq; studio quærant salu-
tatis penitentia remedia; id parochijs
nostris negotijs cura que nostra prouin-
ciali Synodo dedimus, vt grauissimum
illud Tridentini Concilij decretum eo
de genere latum, primo quoque domini
co die Aduentus & quadragesimæ, in
Missa cum frequentior est populus, in
sua quisque parochia recitet, idque vul-
gari lingua exprimi volumus. Vt autè
in eo recitando ac promulgando vna ea-
demque certa sententiæ formula adhi-
beatur; illud ipsum auctoritate nostra
vulgariter conuersum recitari ac pro-
mulgari iubemus.

Promulga-
tio decreto-
rum de oc-
cupantibus
ecclesiastica
bona item-
que de deci-
mis.

Prou. 1. p. 38
§. quibus et
Sess. 2. dec.
de ref. c. 11.

Hoc idem quod de Tridentino decreto
edicimus, illis ipsis diebus præstari iu-
bemus in Fulla à Sanctissimo D. N. Pio
Quinto die cana Domini lata, ea par-
te quæ ad hoc occupationis genus per-
tinet, communi sermone promulganda.
Hoc ipsum seruetur, quod de decimis sol-
uendis Concilio Tridentino grauissimè
decretum, idem prouinciali nostra con-
stitutione promulgari iustum est.

Sess. 75. dec.
de ref. c. 12.
Prou. 1. vt tu
pra. §. Ne p
incitiam.
Pia legata
Archiepif-
copo de-
nuncianda.

Cum legatum aliquod pium, vel annuū,
vel in perpetuum Ecclesijs locisve pijs
factum est, vt vel Missæ celebrentur, vel
exequiæ etiam anniuersaria fiant; hoc
præter illud quod in hac ipsa recitiam à
notarijs prouinciali Concilio præstari
decreuimus, Ecclesiarum piorum ve lo-

Ibid. p. 3. de
piorum lo-
corum adm.
128. 41.

corum

corum Rectoribus administratoribusve edicimus, vt quindecim dierum spatio post facti legati notitiam, id legatum nobis denuncient; vt quod testamento ipse testator fieri voluit, id nos pro nostra pastoralis muneris cura, pie vt decet, præstari curemus.

Decretum. XXXVIII.

De locationibus prædiorum ecclesiasticorum, cum pacto, vt illa meliora reddi liceat.

VSV & diuturna consuetudine comperitur est, quantum Ecclesijs detrimenti damniq; sæpe importet illa prædiorum ecclesiasticorum locatio, quæ ad certum tempus pactionibus ijs iniiri solet, vt facta testaque ea fieri, melioraq; reddi liceat; ac interdum ea conditione, vt qui sumptus facti sunt, ne possint nisi in ipso extremo locationis tempore recuperari; & qui item conduxerint, eijci amouerive à possessione ne possint, nisi quidquid in illis melioribus reddendis pecuniæ erogarint, quidquidve sumptus fecerint, id omne receperint.

Cum autem qui locarint, ad eos potissimum spectet, pro fructuum & emolumentorum quæ inde percipiuntur ratione, facta illa testaq; facere, ac meliora reddere ipsi tamen collusionem & simulationem quadam vili etiam pretio locantes, ipsum locationis tempus sensim aliquando tam diu protrahunt, quoad viuunt; tunc vt ne quidquid impensarum huius rei causa factum est, ipsi soluant, sed ei qui in eius locum succedet, id oneris relinquunt; tum etiam vt cum is qui conduxerit, multam eo nomine insumpserit, non facile possit is qui illius Ecclesiæ rector succedet, ea ipsa prædia recuperare; sed ne Ecclesia ijs prædijs careat (quæ mortui rectoris culpa pretio etiam sane vili locata sunt) eam cogatur inire rationem, vt illius Ecclesiæ prædiorum magnam partem alienet: idcirco nos, qui pro nostro pastoralis munere Ecclesiarum utilitati cõsulere debemus, huic rei vnde tantum detrimenti tantumq; incommodi ipsis Ecclesijs accidere solet, ita occurrendum censuimus.

Quæcunque ecclesiasticorum prædiorum locationes in posterum eo pacto fient, vt illa meliora reddi liceat, & quidquid in illis faciendis restituendive erogatum sit, id ei qui conduxit,

solui oporteat; hæc in ita locationum pacto (nisi quæ emphyteosis nomine contrahitur) ne ius tribuat faciendi impensas, quæ in quouis ædificij genere, et si vtilis, non tamen necessariæ sunt.

Quod si, qui conduxerit, impensas non necessarias in illis vel faciendis vel melioribus reddendis erogarit; nulla sibi neque actio neque exceptio sit, neque item vllò retinendi iure vti possit; sed locatione confecta, quæ prædia conduxit, liberè ecclesiæ restituat reddatve.

Quod si in locatione nominatim pacto facta sit, vt in ædificijs etiam vtilis impensas conductori facere liceat; hæc locationis conuentio conductori nullum ius tribuat recuperandi redimèdive ab Ecclesia, vel ab eo qui in Ecclesiæ curationem locatori succedet, quod ipse eo nomine erogarit.

Si verò vel ex ea ipsa vniuersali conuentione, vt prædia scilicet quæ locationi data sunt, meliora reddi liceat; vel ex facultate qua id nominatim cõcessum sit, vt ædes sarciri aut restitui liceat, restitutiones ædificationesve eiusmodi quæ ad vsum necessarium pertineant, factæ sint; tum ob impensas eo nomine factas, conductori liceat, eius rei quam locationis nomine quotannis soluere debet, partem tertiam sibi in singulos annos retinere, quoad quidquid necessariò erogarit, ipse recuperauerit.

Si autem ad sumptus qui necessariò facti sunt, recuperandos, nõ satis est ea tertia pars; tunc completa etiam locationis die, ne à prædiorum possessione is qui conduxit, amoueat; sed Ecclesiæ rectori liberum sit atque integrum, aut comparata aliunde pecunia ea ipsa prædia de conductore redimere; aut eadem illi ipsi conductori iterum locare, idque tot annis saltem, vt tertiam partem ad minimum in singulos annos eius rei retinendo quam locationis nomine soluit, id omne firma adhuc locatione recuperet, quod ipse erogarit; aut eadem prædia alteri locare, à quo locationis etiam nomine tantum pecuniæ accipere possit, quantum ei debetur qui antè conduxerit; vt hæc pecuniæ summa priori conductori statim attributa, is liberam & vacuum ipsorum prædiorum possessionem